

Miljøministeriet

Folketingets Miljø- og Fødevareudvalg
Christiansborg
1240 København K

J.nr. 2021-4227
Den 4. februar 2022

Miljøministerens besvarelse af spørgsmål nr. 335 (MOF alm. del) stillet 16. december 2021 efter ønske fra Miljø- og Fødevareudvalget.

Spørgsmål nr. 335

”Vil ministeren henvendelsen fra Foreningen stop vanrøgt af dyr bag hegn om dyrevelfærden i naturnationalparker, herunder specifikt de to vedlagte notater fra advokatfirmaet Ret & Råd?”

Svar

Jeg har anmodet Ministeriet for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri om bidrag til besvarelse af spørgsmålet. Ministeriet for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri har indhentet bidrag fra Fødevarestyrelsen, der kan oplyse følgende:

”De nævnte notater fra Ret & Råd Advokater vedrører dyrevelfærdslovens § 2 om forsvarlig behandling af dyr og lovens § 20 a, som giver mulighed for dispensation efter lovens § 3 og § 9, stk. 1 og 2, om bl.a. fodring og vanding mv. af dyr og tilsyn for så vidt angår bestemte dyrehold, der udsættes i en naturnationalpark. Det anføres bl.a. i notaterne, at en eventuel dispensation fra dyrevelfærdslovens § 3 og § 9, stk. 1-2, ikke vil sikre den fornødne opmærksomhed på det enkelte dyr, og at det ikke vil være en overtrædelse af lovens § 2, hvis et dyr lider, og den ansvarlige ikke er opmærksom herpå, uden at det kan bebrejdes den pågældende.

Fødevarestyrelsen kan hertil oplyse, at det fremgår af dyrevelfærdslovens § 2, at dyr er levende væsener og skal behandles forsvarligt og beskyttes bedst muligt mod smerte, lidelse, angst, varigt mén og væsentlig ulempe. Dyrevelfærdslovens § 2 retter sig mod enhver, og ikke alene mod dem, der holder dyr. Bestemmelsen fastsætter den generelle norm for forsvarlig behandling af dyr, og dyrevelfærdslovens øvrige bestemmelser skal alle ses i lyset af § 2.

Visse bestemmelser i dyrevelfærdsloven retter sig mod den, der holder dyr. Dette er bl.a. tilfældet for så vidt angår lovens § 3, som omhandler fodring, vandrings, pasning m.v. af dyr, samt § 9, som omhandler tilsyn. Det fremgår af dyrevelfærdslovens § 9, stk. 1, at dyr skal tilses dagligt. Efter § 9, stk. 2, gælder dette krav ikke fritgående dyr på græs eller lignende, dog skal dyrene tilses jævnligt. Heste og kalve (der holdes som landbrugsdyr) skal dog tilses dagligt, jf. reglerne i bekendtgørelse om dyrevelfærdsmæssige mindstekrav til hold af heste¹ og bekendtgørelse om dyrevelfærdsmæssige mindstekrav til hold af kvæg².

En dispensation efter dyrevelfærdslovens § 20 a kan gives til bestemte dyrehold, der udsættes i en naturnationalpark, og dyrenes afkom. Bestemmelsen giver mulighed for, at der kan tillades et tilsyn på

¹ Bekendtgørelse nr. 1746 af 30. november 2020

² Bekendtgørelse nr. 1743 af 30. november 2020

bestandsniveau, dog således at der stadig er et effektivt tilsyn, herunder at syge eller tilskadekomne dyr opdages tids nok til, at dyrene enten får en passende behandling, eller at de aflives uden unødigt ophold, hvis det vil være uforsvarligt at lade dyret leve uden passende behandling eller pleje, jf. dyrevelfærdslovens § 2. En dispensation til at føre tilsyn på bestandsniveau vil kunne betyde, at der kan gå længere tid mellem, at et individuelt dyr tilses. Det kan derfor være nødvendigt at udpege enkelte dyr eller grupper af dyr, som f.eks. drægtige dyr eller de svageste dyr i flokken, som bør følges nærmere. Tilsynet skal være tilstrækkeligt til at kunne sikre, at dyrenes velfærd ikke kompromitteres.

Bestemmelsen giver endvidere mulighed for at undtage fra krav om sædvanlig fodring og vanding mv. af dyr, forudsat at dyrene selv kan finde tilstrækkeligt føde og vand i området og under samtidig iagttagelse af dyrevelfærdslovens § 2 om forsvarlig behandling af dyr. Der må således ikke blive tale om, at dyr sulter.

Det bemærkes, at en eventuel dispensation alene kan gives på bestemte vilkår og betingelser, jf. dyrevelfærdslovens § 20 a, stk. 2. Der vil i forbindelse med tildeling af dispensation bl.a. blive stillet krav til arealets beskaffenhed, hvilke dyr der må udsættes i naturnationalparken, samt nærmere krav til tilsyn og om regulering af bestanden af de udsatte dyr og deres afkom, så bestanden er tilpasset områdets størrelse og tilgængelig føde. Vurderingen af, hvilke konkrete vilkår og betingelser der skal stilles, vil ske på baggrund af den konkrete ansøgning og forvaltningsplan.

Der kan ikke ske yderligere fravigelser fra minimumskravene til forsvarlig behandling og hold af dyr efter dyrevelfærdslovens bestemmelser, herunder lovens § 2 om forsvarlig behandling af dyr.

Dyrevelfærdslovens § 2 skal således altid iagttages. Der gælder et ansvar for de dyr, der udsættes i en naturnationalpark, og som holdes under hegn, og dette indebærer en pligt til at handle, herunder at gribe ind, hvis der f.eks. konstateres syge eller tilskadekomne dyr, som har behov for behandling. Det vil i den sammenhæng være en konkret vurdering, om tilsynet med dyrene i en naturnationalpark har været tilstrækkeligt, herunder om vilkårene for en dispensation er overholdt. Det bemærkes i den forbindelse, at tilsidesættelse af et vilkår for en dispensation kan straffes med bøde, og en dispensation vil kunne tilbagekaldes, når særlige forhold taler herfor.

For at kunne ifalde straf for en overtrædelse af dyrevelfærdslovens § 2, skal der foreligge forsæt eller uagtsomhed. Skulle det ulykkeligvis ske, at et dyr lider overlast, uanset om det skyldes manglende tilsyn, vil det være en konkret vurdering i den enkelte sag, om der er grundlag for strafforfølgning. I sidste ende er det domstolene, der afgør, om der er sket en overtrædelse af dyrevelfærdsloven, herunder lovens § 2.”

Jeg kan i øvrigt henvise til ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeris besvarelse af spørgsmål nr. 168 (MOF alm. del).

Lea Wermelin

/

Charlotte Brøndum